

[Indenrigsministeren]

på sine livsvilkår, og det er således især ved ændringer af levevisen i sundhedsfremmende retning, at danskerne selv kan arbejde for at bevare sundheden, f.eks. gennem bedre kost-, motions-, ryge- eller alkoholvaner.

Hertil kommer så den indflydelse på livsvilkårene, som på længere sigt kan opnås gennem engagement i (lokal)samfundet, det være sig i skolen, på arbejdspladsen, i parti-foreningen osv.

Den danske regering har i september tilsluttet sig Verdenssundhedsorganisationens, WHO's, strategi Sundhed for Alle i år 2000. Strategien for den europæiske region indeholder 38 delmål, hvis opfyldelse tilsammen vil bringe de enkelte lande i regionen nærmere sundhed for alle. Disse målsætninger indeholder f.eks. mål for levealder og for dødeligheden som følge af visse sygdomme, men i overensstemmelse med det brede sundhedsbegreb, som WHO opererer ud fra, vedrører en lang række af målsætningerne herudover de livsvilkår, de muligheder og den livsstil, der har indflydelse på sundheden i bred forstand.

Som eksempler herpå kan jeg nævne styrkelse af de sociale netværk, fremme af sunde vaner, forbedring af arbejds- og boligmiljøer og fokusering på den primære sundhedsjætte.

Regeringen vil i begyndelsen af 1985 gøre status over den danske befolknings sundhedstilstand sammenholdt med WHO's mål og vil på denne baggrund vurdere, hvordan Danmark kan nå de målsætninger, der udgør WHO's strategi Sundhed for Alle i år 2000.

Spm. nr. S 301

Til udenrigsministeren (19/11 84) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil udenrigsministeren meddele USAs ambassade, at der er ytringsfrihed i Danmark, og at udøvelsen af denne ytringsfrihed er et rent dansk anliggende, som Danmark ikke vil tåle fremmede magters indblanding i, men at USAs ambassade er velkommen til på linje med alle andre at benytte sig af denne ytringsfrihed til at udtrykke sine synspunkter i de danske medier?«

Begrundelse

USAs ambassade i København har i en note gjort et forsøg på at blande sig i Danmarks interne anliggender. Der er simpelt hen tale om et forsøg på at angribe ytrings- og trykkefriheden i Danmark.

Der er på dette punkt grund til at være på vagt. Det huskes jo endnu, hvorledes regeringen i perioden op til den tyske besættelse faktisk gennemførte en betydelig indskrænkning af ytringsfriheden af hensyn til Tyskland.

Det må aldrig ske igen, at en dansk regering bøjer sig for en stor militærmagts forsøg på at begrænse ytringsfriheden i Danmark.

I første omgang reagerede udenrigsministeriet da også fornuftigt, idet en talsmand ifølge Information den 17.-18. november 1984 udtalte, at hvis der kom en henvendelse fra USA-ambassaden, så ville man gøre opmærksom på, at der er trykkefrihed i Danmark, og at såvel de fire brevskrivere som USA-ambassaden har den fulde ret til at udtrykke deres mening. Deri lå jo en klar afvisning af et eventuelt forsøg på indblanding.

Desværre har ministeren så siden med sine udtalelser om, at regeringen tager afstand fra, at »privatpersoner kommer med trusler mod os venligsindede lande«, og med sin manglende reaktion over for USA skabt tvivl om den danske stats holdning over for USAs forsøg på indblanding.

Denne sag drejer sig jo ikke om trusler. Det er jo fuldt ud i sin orden at debattere f.eks. boykot af amerikanske varer, strejker i forbindelse med en eventuel militær magtanvendelse fra USAs side el.lign.

Sagen handler reelt om, at USA ikke bryder sig om den offentlige kritik af USAs misgerninger i Mellemamerika og gerne ser denne kritik indskrænket.

Svar (28/11 84):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmark er, i henhold til Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser, forpligtet til at træffe enhver rimelig forholdsregel for at forhindre angreb på ambassader og diplomatiske repræsentanter.

I den konkrete sag har USAs ambassade i København i en note henledt udenrigsministeriets opmærksomhed på en avisartikel, som efter ambassadens opfattelse indeholdt en trussel mod ambassaden. Denne frem-